

Jaká je cesta k zachraňující víře?

Pročtením tohoto letáku jste dospěli k jistotě, že chcete také patřit Ježíši. Bible říká, že ten, kdo patří Ježíši, má věčný život a tím také získává občanství v nebi (List Filipským 3,20): „Kdo věří v Syna [Božího], má život věčný. Kdo Syna odmítá, neužítí život, ale hněv Boží na něm zůstává“ (Jan 3,36).

Proč se to vyplatí, aby člověk strávil věčnost v nebi? Protože alternativa k nebi je jen jedna, a tou je peklo. Žel, do mnoha církví se dostal duch doby, a peklo je už dlouho ignorováno. Ježíš ale existenci pekla ve svých kázáních nejen dosvědčuje, nýbrž před ním i velice důrazně varuje: „*Jestliže tě svádí tvé pravé oko, vyrví je a odhodí pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden z tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla*“ (Matouš 5,29). Ježíš ale přišel na tento svět s výslovným cílem: „*Vždyť Syn člověka přišel spasit (= zachránit pro nebe), co zahynulo*“ (Matouš 18,11). To znamená: Když Mu vyznám své hříchy a následuji Ho jako svého Pána a Spasitele, tak mi daruje pokoj s Bohem a věčný život s Ním v nebi. Toto místo pobytu je v 1. Korintským 2,9 popsáno jako nepředstavitelně krásné: „*Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.*“ Toto pozvání platí! Pokud ho přijmete, tak Vás Bůh velice bohatě obdaruje.

Jak se dostanu do nebe?

Nyní se dostáváme k nejdůležitější otázce našeho života vůbec: Jak mohu získat jistotu, že se dostanu do nebe? Ježíš nám to řekl zcela zřetelně: „*Já jsem dveře (k nebi)*“ (Jan 10,9) a „*Já jim dávám věčný život*“ (Jan 10,28). A také řekl: „*Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne*“ (Jan 14,6). Těmito usměrňujícími slovy Ježíš také zavrhl všichni lidmi vymyšlené cesty v různých náboženstvích jako bludné cesty. Jen On sám – žádná církev, žádné lidské skutky, žádné náboženství – nás může dovést do nebe. Tuto cestu si nyní vysvětlíme krok za krokem, ve formě dialogu. Pokud na tuto cestu chcete vstoupit, můžete to teď udělat s pomocí následujících několika rad.

Poznejte se ve světle Bible: V Římanům 3,22-23 čteme: „*Není totiž rozdílu: všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.*“ Toto biblické místo nám ukazuje naši ztracenost před živým Bohem. Pro svůj hřích, který nás odděluje od Boha, k Němu nemáme přístup ani mu nemůžeme nabídnout nic, co by se Mu na nás líbilo. Krátce řečeno: Nemáme před Bohem žádné zásluhy, nýbrž jen velkou vinu, a nemáme také nic, co by nás s Ním mohlo smířit. Od pádu do hříchu existuje mezi Bohem Bible a hříšným lidstvem hluboká propast. Souhlasíte s Božím hodnocením, že všichni lidé, to znamená i Vy sám, jste padlími hříšníky?

Jediné východisko: Existuje *pouze jediná* cesta, která nás z tohoto dilematu vyvede, a toto východisko připravil Bůh sám. Jeho Syn Ježíš Kristus vzal dobrovolně trest za naše hříchy na sebe. Zástupně za nás trpěl. Ježíš přišel spasit, co zahynulo (Matouš 18,11). Záchrana není v nikom jiném a není možné ji najít nějakým jiným způsobem (Skutky 4,12). Můžete souhlasit i s touto skutečností?

Vyznejte své hříchy: V 1. listu Janově 1,8-9 čteme: „*Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není. Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný s spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.*“ Ježíš má na základě svého spasitelského díla na Golgotě moc, aby nám odpustil hříchy. Když se odvoláme na Jeho sliby, vyznáme Mu svoji vinu a prosíme Ho o

odpuštění, můžeme si být jisti, že on své sliby dodrží. Můžeme se spolehnout na to, že nás zcela jistě osvobozuje od našich provinění a jejich věčných následků. Pokud jsme si promysleli tyto základní věci, můžeme teď přistoupit k příslušnému jednání. Jste k tomu připraven? Pokud ano, tak to teď všechno můžeme říci Pánu Ježíši Kristu (následuje návrh volně formulované modlitby):

„Pane Ježíši Kriste, můj dosavadní život vypadal tak, jako bys vůbec nebyl. Nyní jsem tě poznal a obracím se k Tobě v modlitbě. Teď vím, že je nebe, ale právě tak že je i peklo. Prosím, zachraň mne před pekem, před tím místem, kam jsem si zasloužil přijít pro všechny své hříchy, především kvůli své nevěře. Velice Tě prosím, abych mohl být po celou věčnost v nebi. Je mi jasné, že do nebe nemohu přijít pro své zásluhy, nýbrž jedině skrze víru v Tebe. Protože mne miluješ, tak jsi za mne zemřel na kříži, vzal moje viny na sebe a místo mě za ně zaplatil. Z celého srdce Ti za to děkuji. Ty vidíš všechna má přestoupení, i ta z mého mládí. Víš o všech mých hříších, které jsem spáchal, nejen o těch, na které si vzpomínám, ale i o všech těch, na které jsem už dávno zapomněl. Ty o mně víš všechno. Znáš každé hnutí mého srdce, ať už je to radost, zármutek, štěstí nebo zoufalství. Jsem před Tebou jako otevřená kniha. Protože se svojí hříšnou minulostí nemohu před Bohem, Otcem, obstát, je pro mne přístup do nebe uzavřen. Proto Tě prosím, abys mi všechny moje hříchy, kterých je mi opravdu líto, odpustil. Amen.“

Tím jste Pánu řekli všechno, co teď bylo třeba (1. list Janův 1,8-9). Bůh sám ručí za své sliby. Co myslíte, kolik z Vašeho provinění je teď smazáno? 80 procent? 90 procent? 10 procent? Je psáno: „[On] nás očišťuje od **každé** nepravosti“ (1. list Janův 1,9). Takže Vám odpustil **úplně** všechno! Ano, skutečně všechno, to znamená plných 100 procent! To je nyní pro Vás skutečnost (pokud Vaše modlitba byla míněna upřímně). Bible klade důraz na to, že ty Boží sliby nepovažujeme jen za nějaké představy, ani za nějakou myslitelnou možnost nebo vágní naději! Má to pro nás být pevná jistota, a proto v 1. listu Petrově 1,18-19 čteme:

„Víte přece, že jste nebyli vykoupeni stříbrem nebo zlatem..., nýbrž převzácnou krví Kristovou... Beránka bez vady a bez poskvrny.“

a v 1. listu Janově 5,13 opakované potvrzení:

*„Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste **věděli**, že máte věčný život, kteří věříte ve jméno Syna Božího.“*

Odevzdání života: Pán Ježíš Vám právě odpustil všechny hříchy. Nyní mu můžete svěřit celý svůj život. U Jana 1,12 čteme: „*Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.*“ Všichni, kteří Pána Ježíše pozvali, aby převzal vládu v jejich životě, dal právo, aby se stali Božími dětmi. Božími dětmi se nestaneme za odměnu za nějaké naše dobré skutky nebo že jsme tak zbožní nebo že patříme k nějaké určité církvi. Božími dětmi se stáváme Jeho milostí, když svůj život svěříme Božímu Synu a jsme ochotni Ho v síle Božího Ducha poslušně následovat. I to chceme potvrdit v modlitbě:

„Nyní Tě přijímám jako svého Pána a Záchrance. Převezmi vládu nad mým životem. Chci vést život, který by se Ti líbil. Dej mi, abych se mohl vzdát všeho, co v Tvých očích není správné a požehnej mne novým způsobem chování. Pomoz mi, abych rozuměl Tvému Slovu, Bibli. Pomoz, abych pochopil, co mi říkáš a abych ve Tvém Slovu nacházel stále novou radost. Ukaž mi prosím cestu, po které teď mám jít, a dej mi poslušné srdce, abych Tě následoval.“

Děkuji Ti, že mne vyslyšíš. Věřím Tvým zaslíbením, že se nyní svým obrácením k Tobě stávám Božím dítětem, které jednoho dne přijde do nebe a pak tam bude po celou věčnost. V této nezasloužené milosti poznávám veliký zisk a těším se v plné jistotě z toho, že v každé situaci mého života budeš na mé straně, i teď. Prosím, pomoz mi, abych našel lidi, kteří v Tebe také věří, a pomoz mi nalézt obecnství, kde se pravdivě zvěstuje Tvé Slovo. Amen.“

Přijetí: Pán Vás přijal! Zachránil Vás, získal Vás za vysokou cenu. Teď jste se stal Božím dítětem. Kdo je dítě, ten je také dědic: Boží dědic, dědic nebeského světa. Umíte si představit, co se nyní děje v nebi? U Lukáše 15,10 čteme: *„Pravím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání.“* Celé nebe se dostává do pohybu, když nějaký člověk vezme zvěst evangelia vážně a zařídí podle ní svůj život. Tento proces odevzdání se Ježíši označuje Bible jako *obrácení*; přitom Mu předáváme svoji vinu, a On ji odstraňuje. Současně u nás nastává *znovuzrození* z Boha: On nám dává život nového dětství – znovu jsme se narodili! Nyní dostáváme nový život. Jsme Božími dětmi. *Obrácení a znovuzrození* tak patří k sobě – jsou to dvě strany téže mince.

Poděkování: Záchrana je dar, který nám Bůh dává. Je to možné jen z důvodu Jeho lásky. K tomuto dílu spasení nemůžeme naprosto nic přidat. Každý, kdo něco dostane, má říci: „Děkuji!“ Poděkujte Pánu Ježíši svými vlastními slovy!

A co dál? Bible přirovnává Váš nynější stav k situaci nově narozeného dítěte. To samozřejmě patří ke své rodině, a tak teď patříte i Vy k té Boží rodině. Novorozenec se nachází v kritické fázi svého života. To platí i pro náš život víry. Obrácením a znovuzrozením proběhl ten začátek dobře. Pravý, nový život je tady. Teď je nezbytně potřebná potrava (mléko) a dobrá péče. Přirozeně se i tady Bůh postaral a udělal všechno, aby mohl pokračovat Váš dobrý vývoj. Škodám v naší dětské víře můžeme zabránit, když dbáme na Boží příkazy.

Nejmocnější kázání, které kdy bylo na této zemi proneseno, je Ježíšovo kázání na hoře (Matouš 5-7). Začíná touto větou: *„Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské“* (Matouš 5,3). Tento výrok platí teď pro Vás, neboť ani Vy toho o tom velkém pokladu Bible moc nevíte a ve srovnání s ostatními, kteří čtou Bibli už léta, pocítujete „duchovní chudobu“. Ale jste zachráněn a získal jste celé nebeské království. Budte si tohoto velkého bohatství vědom. Při hledání obecnství dejte pozor, abyste se nedostal do osidel nějaké sekty (např. Svědků Jehovových, mormonů). Biblicky věrné učení naleznete nejlépe v některé evangelikální církvi. Následujících pět aspektů má význam nejen pro začátečníky ve víře, ale jsou to nepostradatelné předpoklady pro každodenní život věřícího s Ježíšem. Pokud těchto pět bodů přijmeme za své, tak tím naplníme Boží vůli a opravdu tak dosáhneme cíle našeho určení:

1. Boží slovo:

Základem Vašeho rozhodnutí se stalo Boží slovo, Bible. Bible je jediná kniha, jejímž autorem je Bůh a která byla od něho autorizována. Všechny knihy světa dohromady nesnesou s Bibli srovnání, pokud se týče pravdy a množství životně důležitých informací. Číst Boží slovo a porozumět mu, to je absolutně potřebné. 1. list Petřův 2,2 klade na tento aspekt velký důraz a zřetelně vysvětluje: *„Jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku.“* Zaveďte si pravidlo, že budete Bibli denně číst, abyste se dověděli Boží vůli. Přitom je vhodné začít čtením evangelií

(např. evangelia Janova). Je určitá řada činností, kterými ráno začínáme každý den. Nasnídat se a vyčistit si zuby, na to nikdy nezapomínáme. Teď k těm pravidelným činnostem každého dne přidejte i čtení Bible.

2. Modlitba

Mluvte od nynějška každý den se svým Pánem. Skrze Své Slovo k nám Bůh mluví. A On chce, abychom mluvili i my s **Ním**. Je to velká výsada, že mu všechno smíme říci. Bible říká, že s modlitbami se můžete obracet jen na Boha, který je nyní Vaším Otcem, a na Ježíše, Vašeho zachránce, Vašeho dobrého pastýře, Vašeho přítele. Bible výslovně požaduje, že se nemáme modlit k nikomu jinému. Všechny lidmi vymyšlené modlitební adresy, které nejsou obráceny k Bohu, jsou modlářstvím a pro Pána ohavností. Bible dosvědčuje modlitbu k Bohu, našemu Otci, a k Jeho Synu Ježíši Kristu; pro modlitbu k Duchu svatému není v Bibli žádný příklad. Modlitba Vám bude propůjčovat sílu. Bude Vás proměňovat pozitivním způsobem. Předmětem modlitby se může stát všechno ve Vašem každodenním životě: Vaše starosti, radosti i plány. Děkujte Pánu za všechno, čím žijete. Modlete se za ostatní lidi a jejich těžkosti. Volejte k Pánu, aby víru našli také lidé ve Vašem okolí. Modlitba a čtení Božího slova jsou čerpadla pro „duchovní krevní oběh“, který je pro zdravý duchovního života nezbytný.

3. Poslušnost

Když budete číst Bibli, najdete mnoho užitečných pokynů pro všechny oblasti svého života, včetně svého obcenství s Bohem. Všechno, čemu porozumíte, proměňte ve skutek, a zakusíte veliké požehnání. Bůh má zalíbení v poslušných dětech, které se řídí podle Jeho slova a Jeho příkázání. Nejlepším způsobem, jak Bohu ukázat svoji lásku, je, že ho posloucháme: „*V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho příkázání*“ (1. list Janův 5,3). Svět nabízí nejrůznější životní koncepty, které jsou poplatné duchu doby a které se v praxi neosvědčují. Naproti tomu Bible poskytuje měřítko, podle kterých v životě uspějeme, takže pak bude pod Pánovým požehnáním. Při takové situaci volby se rozhodujeme podle Božího pravidla: „*Boha je třeba poslouchat, ne lidi*“ (Skutky 5,29). Je třeba mít na paměti, že nemáme uspokojovat přání své staré povahy, která je v následujících biblických verších pojmenována jako „přirozenost“: „*Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost. Touhy lidské přirozenosti směřují proti Duchu Božímu, a Boží Duch proti nim. Jde tu o naprostý protiklad, takže děláte to, co dělat nechcete*“ (Galatským 5,16-17). Proto si musíme být absolutně jistí, že naše poslušnost vůči Bohu má biblický základ a stojí pod mocí a vedením Božího Ducha.

4. Obcenství

Bůh stvořil lidstvo s potřebou po obcenství. Proto byste měl i Vy hledat jiné křesťany, kteří svůj život vydali Bohu. To jsou lidé, se kterými se můžete modlit a mluvit s nimi o své víře. Zůstaňte s takovými lidmi ve spojení. Když vyjmeme žhnoucí uhlík z ohně, tak brzy vychladne. Právě tak platí, že naše láska k Ježíši ochladne, když není udržována ve „žhavém“ stavu obcenstvím s ostatními věřícími. Vstupte do nějakého biblicky věrného sboru, a aktivně se podílejte na jeho životě. Dobrý evangelikální sbor, kde se věří v celou Bibli, je pro život křesťana nanejvýš důležitý. Nezanedbávejte společné setkávání s věřícími, kterým jde o to, aby dobře rozuměli Božímu slovu!

5. Víra

Po našem obrácení a znovuzrození je životně důležité, aby vytrval náš duchovní růst. Pavel píše Timoteovi: „*Ty však setrvávej v tom, čemu ses naučil*“ (2. Timoteovi 3,14). Pečlivě si přečtěte, co je v Efezským 4,17-32, kde jsou uvedeny praktické pravdy o trvalém posvěcování života v Duchu. Ke konci svého života mohl Pavel říci: „*Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval*“ (2. Timoteovi 4,7). Nechme se vést tímto příkladem a zůstaňme rovněž věrní!

Obrácení není konečný produkt, nýbrž spíše začátek nového života. Nyní jste v situaci, že se stáváte Božím spolupracovníkem (1. Korintským 3,9). Usilujte se vší vážností o to, aby zkušenost záchrany v Ježíši mohli udělat i další. Obrácení má dva překvapivé důsledky:

- 1) náš pozemský život se stane smysluplným a dostane úplně nový význam a
- 2) staneme se Božími dětmi a dědici věčného života.

Werner Gitt

Quicklinkt to this article: <https://wernergitt.de/jaka>